

ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ที่ กจ. 8/2553

เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของ

กรรมการและผู้บริหารของบริษัท

(ฉบับประมวล)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 มาตรา 89/3 และมาตรา 89/6 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 41 มาตรา 43 มาตรา 44 และมาตรา 64 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ ก.ล.ต. ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

(1) คำว่า “บริษัท” “บริษัทย่อย” และ “ผู้บริหาร” ให้มีความหมายเช่นเดียวกับบทนิยามของคำดังกล่าวที่กำหนดไว้ตามหมวด 3/1 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

(2) “สถาบันการเงิน” หมายความว่า กิจการที่ประกอบธุรกิจดังต่อไปนี้

(ก) ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(ข) ธุรกิจหลักทรัพย์

(ค) ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(ง) ธุรกิจประกันภัย

(จ) ธุรกิจสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(3) “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการที่สำนักงานแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้ความเห็นต่อสำนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

(4) “ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจ” หมายความว่า ลักษณะที่แสดงถึงการขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น

ข้อ 2 ประกาศนี้ไม่ใช้บังคับกับกรรมการและผู้บริหารของบริษัทต่างประเทศที่มีหุ้นเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

หมวด 1

ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจ

ข้อ 3 กรรมการและผู้บริหารของบริษัทต้องไม่มีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจดังต่อไปนี้

- (1)¹ มีความบกพร่องในด้านความสามารถตามกฎหมาย หรือถูกดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลตลาดทุน ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4 เป็นลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 1
- (2) มีประวัติการบริหารงานที่มีลักษณะหลอกลวง ล้อโกง หรือทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 เป็นลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 2
- (3) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีพฤติกรรมในการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้น บริษัท หรือตลาดทุนโดยรวม ในเรื่องที่มีนัยสำคัญ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6 เป็นลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3

ข้อ 4 ให้กรณีดังต่อไปนี้เป็นลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 1

- (1) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือ
- (2) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (3) อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษโดยสำนักงาน หรืออยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากกรณีที่สำนักงานกล่าวโทษ หรือเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าศาลจะมีคำพิพากษาให้รอกการลงโทษหรือไม่ และพ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการรอลงโทษมาแล้วไม่ถึงสามปี ทั้งนี้ เฉพาะในความคิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตามที่ระบุในบัญชีท้ายประกาศนี้
- (4)¹ ถูกเปรียบเทียบโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่แต่งตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในความคิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตามที่ระบุในบัญชีท้ายประกาศนี้ เว้นแต่สำนักงานเมื่อพิจารณาโดยรับฟังความเห็นของคณะกรรมการตามข้อ 11 แล้ว เห็นว่าการกระทำที่เป็นเหตุให้ถูกเปรียบเทียบดังกล่าวมีลักษณะไม่ร้ายแรง ทั้งนี้ ในการพิจารณาดังกล่าวให้นำปัจจัยตามที่กำหนดในข้อ 10 มาพิจารณาโดยอนุโลม หรือ

¹ แก้ไขเพิ่มเติม โดย ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ กจ. 3/2559 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2559)

¹ แก้ไขเพิ่มเติม โดย ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ กจ. 3/2559 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2559)

(5)¹ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์หรือกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตามที่ระบุในบัญชีท้ายประกาศนี้ โดยการกล่าวหาหรือดำเนินคดีโดยบุคคลอื่นที่มีใช้สำนักงาน

ข้อ 5 ให้กรณีดังต่อไปนี้เป็นลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 2

(1) อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษโดยหน่วยงานที่กำกับดูแลสถาบันการเงินไม่ว่าในประเทศ หรือต่างประเทศ หรืออยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีอันเนื่องจากกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวกล่าวโทษ หรือ อยู่ระหว่างถูกหน่วยงานดังกล่าว ห้ามเป็นกรรมการหรือผู้บริหารของสถาบันการเงิน หรือเคย ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าศาลจะมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษหรือไม่ และพ้นโทษจำคุก หรือพ้นจากการรอลงโทษมาแล้วไม่ถึงสามปี ทั้งนี้ เฉพาะในมูลเหตุเนื่องจากการบริหารงาน ที่มีลักษณะหลอกลวง ฉ้อโกง หรือทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สิน และทำให้เกิดความเสียหายไม่ว่าจะต่อ สถาบันการเงินที่บุคคลนั้นเป็นกรรมการหรือผู้บริหาร หรือต่อลูกค้า หรือ

(2) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าศาลจะมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษ หรือไม่ และพ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการรอลงโทษมาแล้วไม่ถึงสามปี ทั้งนี้ ในความผิดอาญาแผ่นดินเกี่ยวกับการบริหารงานที่มีลักษณะหลอกลวง ฉ้อโกง หรือทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือ

(3) เป็นผู้ที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายเกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ กฎหมายอื่นในลักษณะเดียวกัน และยังไม่พ้นสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของ แผ่นดิน

ข้อ 6 ให้กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีพฤติกรรมดังต่อไปนี้เป็นลักษณะขาด ความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3

(1) มีพฤติกรรมกระทำการ หรือละเว้นกระทำการโดยไม่สุจริต หรือประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรงในการทำธุรกรรมของบริษัทหรือบริษัทย่อย และเป็นเหตุให้บริษัทหรือผู้ถือหุ้น ได้รับความเสียหาย หรือเป็นเหตุให้ตนหรือบุคคลอื่นได้รับประโยชน์โดยมิชอบ หรือ

(2) มีพฤติกรรมในการเปิดเผย หรือเผยแพร่ข้อมูล หรือข้อความเกี่ยวกับบริษัท หรือบริษัทย่อยอันเป็นเท็จที่อาจทำให้สำคัญผิด หรือโดยปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้ง ในสาระสำคัญซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะ โดยการสั่งการ การมีส่วนร่วมรับผิดชอบ หรือมีส่วนร่วมในการจัดทำ เปิดเผย หรือเผยแพร่ข้อมูล

¹ แก้ไขเพิ่มเติม โดย ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ กจ. 3/2559 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจ ของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2559)

หรือข้อความนั้น หรือโดยการกระทำหรือละเว้นการกระทำอื่นใด ทั้งนี้ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่า โดยตำแหน่ง ฐานะ หรือหน้าที่ของตน ไม่อาจล่วงรู้ถึงความเป็นเท็จของข้อมูลหรือข้อความดังกล่าว หรือการขาดข้อเท็จจริงที่ควรต้องแจ้งนั้น หรือ

(3) มีพฤติกรรมที่เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมหรือการเอาเปรียบผู้ลงทุน ในการซื้อขายหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือมีหรือเคยมีส่วนร่วมหรือสนับสนุน การกระทำดังกล่าว

ให้การทำธุรกรรมดังต่อไปนี้ของบริษัทหรือบริษัทย่อย ไม่ว่าจะเป็นการตั้ง การอนุมัติ การสนับสนุน การได้รับประโยชน์ หรือการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญในลักษณะอื่นใด เข้าลักษณะการมีพฤติกรรมไม่สุจริตตามวรรคหนึ่ง (1) เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นประการอื่น

(1) ธุรกรรมที่มีได้กระทำในลักษณะเดียวกับที่วิญญูชนผู้ประกอบธุรกิจจะพึงกระทำ กับคู่สัญญาทั่วไปในสถานการณ์เดียวกัน และไม่เข้าไปเพื่อประโยชน์ของบริษัทหรือบริษัทย่อย เป็นสำคัญ หรือมีลักษณะไปในทางเอื้อประโยชน์แก่ตนหรือบุคคลอื่น

(2) ธุรกรรมที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์เกี่ยวกับการทำรายการที่เกี่ยวข้องกัน หรือการทำรายการที่มีนัยสำคัญที่เข้าข่าย เป็นการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งทรัพย์สิน

ข้อ 7 การมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการหรือผู้บริหารตามข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 6 ให้มีผลตามระยะเวลาดังต่อไปนี้

(1)¹ ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 1 ให้มีผลตามระยะเวลา ดังนี้

(ก) ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 1 ตามข้อ 4(1) และ (2) ให้มีผลเมื่อศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาในเรื่องที่กำหนด หรือตามข้อ 4(3) ให้มีผลเมื่อสำนักงานได้มีหนังสือกล่าวโทษบุคคลนั้นต่อพนักงานสอบสวน และมีผลไปจนกว่าบุคคลนั้นจะพ้นจากการมีลักษณะดังกล่าว

(ข) ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 1 ตามข้อ 4(4) ให้มีผลเมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบมีคำสั่งเปรียบเทียบ และมีผลไปจนกว่าจะพ้นระยะเวลาที่สำนักงาน กำหนดซึ่งต้องไม่เกินกว่าสามปี

(ค) ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 1 ตามข้อ 4(5) ให้มีผลเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิด และมีผลไปจนกว่าจะพ้นสามปีนับแต่วันที่บุคคลนั้นพ้นโทษ จำคุกหรือพ้นจากการรอลงโทษ หรือนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้ปรับ แล้วแต่กรณี

¹ แก้ไขเพิ่มเติม โดย ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ กจ. 3/2559 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 (มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2559)

ในการกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง (ข) ให้สำนักงานพิจารณาโดยรับฟังความเห็นของคณะกรรมการตามข้อ 11 และให้นำปัจจัยตามที่กำหนดในข้อ 10 มาประกอบการพิจารณา โดยอนุโลม

(2) ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 2 ให้มีผลเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงที่มีลักษณะตามข้อ 5 ต่อสำนักงาน และสำนักงานได้มีหนังสือแจ้งบุคคลที่ถูกพิจารณาและบริษัทที่บุคคลนั้นเป็นกรรมการหรือผู้บริหารให้ทราบถึงการมีลักษณะดังกล่าวแล้ว และมีผลไปจนกว่าบุคคลนั้นจะพ้นจากการมีลักษณะดังกล่าว

(3) ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3 ให้มีผลตั้งแต่วันที่ระบุไว้ในหนังสือของสำนักงานซึ่งแจ้งบุคคลที่ถูกพิจารณาและบริษัทที่บุคคลนั้นเป็นกรรมการหรือผู้บริหารให้ทราบถึงการมีลักษณะเข้ากรณีที่กำหนดตามข้อ 6 แล้ว และมีผลไปจนกว่าจะพ้นเงื่อนไข หรือระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสิบปี ทั้งนี้ ในการกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้คำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมของผู้ถูกพิจารณาเป็นสำคัญ

ข้อ 8 การมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจในช่วงระยะเวลาตามข้อ 7 เป็นผลให้บุคคลพ้นจากการเป็นกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัท และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวในบริษัทต่อไปไม่ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 89/4 และมาตรา 89/6 วรรคสอง แล้วแต่กรณี

หมวด 2

การพิจารณาลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3

ข้อ 9 ในการพิจารณาการมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3 หากเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ สำนักงานอาจไม่ยกขึ้นเป็นเหตุในการพิจารณาลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของบุคคลนั้นได้

- (1) มีลักษณะไม่ร้ายแรง หรือ
- (2) เกิดขึ้นมาแล้วเกินกว่าสิบปี นับถึงวันที่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อสำนักงาน

ข้อ 10 ในการพิจารณาความร้ายแรงของพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อการใช้ลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3 และการกำหนดระยะเวลาการมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจให้สำนักงานนำปัจจัยดังต่อไปนี้มาใช้ประกอบการพิจารณา

- (1) บทบาทความเกี่ยวข้อง และพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกพิจารณา
- (2) การลงโทษที่บุคคลนั้นได้รับไปแล้ว
- (3) ผลกระทบหรือความเสียหายต่อบริษัทหรือผู้ถือหุ้นโดยรวม หรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมที่พิจารณา
- (4) การแก้ไขหรือการดำเนินการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อบริษัท ผู้ถือหุ้นโดยรวม หรือตลาดทุนโดยรวม เพื่อแก้ไข เยียวยา หรือป้องกันมิให้เกิดข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมทำนองเดียวกันนั้นซ้ำอีก
- (5) พฤติกรรมอื่นของผู้ถูกพิจารณาที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานหรือขัดขวางการปฏิบัติงานของสำนักงาน
- (6) ประวัติหรือพฤติกรรมในอดีตอื่นใดที่แสดงถึงความไม่เหมาะสมที่จะเป็นกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัท

ข้อ 11 ให้สำนักงานด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ก.ล.ต. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน รวมทั้งเสนอความเห็นต่อสำนักงานเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งให้บุคคลมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3 ตลอดจนพิจารณาให้ความเห็นต่อสำนักงานในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งไม่เป็นเลขาธิการหรือพนักงานของสำนักงาน โดยในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย และด้านการเงินหรือการบัญชี ด้านละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารธุรกิจ ซึ่งแต่งตั้งจากรายชื่อบุคคลที่สมาคมบริษัทจดทะเบียนไทยเป็นผู้เสนออีกหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และให้สำนักงานแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการรายใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาในลักษณะที่อาจมีผลกระทบต่อ การให้ความเห็นอย่างเป็นทางการ ให้ผู้นั้นแจ้งการมีส่วนได้เสียนั้นและห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

ข้อ 12 ในการแจ้งบุคคลใดว่ามีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3 สำนักงาน จะกระทำได้อีกเมื่อได้ดำเนินการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) เปิดโอกาสให้ผู้ถูกพิจารณามีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริง

(2) เสนอข้อเท็จจริง รวมทั้งคำชี้แจงของผู้ถูกพิจารณา (ถ้ามี) ให้คณะกรรมการพิจารณา และหากคณะกรรมการประสงค์จะให้ผู้ถูกพิจารณาชี้แจงเพิ่มเติม ให้สำนักงานจัดให้มีการชี้แจงเช่นนั้น

(3) ได้รับความเห็นของคณะกรรมการด้วยมติไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการที่เข้าร่วมประชุมว่าบุคคลที่ถูกพิจารณามีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจ รวมทั้งความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาให้บุคคลดังกล่าวมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจ

(4) แจ้งผลการพิจารณาเบื้องต้นให้ผู้ถูกพิจารณาทราบเพื่อให้โอกาสชี้แจง หรือโต้แย้งอีกครั้งภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในการปฏิบัติอื่นใดนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

ข้อ 13 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2553

(นายวิจิตร สุพินิจ)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

บัญชีแนบท้ายประกาศ

ความผิดตามข้อ 4(3)	พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535	พระราชบัญญัติ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ.2546
การกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขาย หลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	มาตรา 238 ถึงมาตรา 243	มาตรา 92 ถึงมาตรา 100
การกระทำโดยทุจริต หรือการทำให้เสียหาย ต่อทรัพย์สิน ต่อเจ้าหน้าที่ หรือต่อประชาชน	มาตรา 306 ถึงมาตรา 311 มาตรา 314 และ 315	มาตรา 145 ถึงมาตรา 147 มาตรา 149 และมาตรา 150
ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง หรือ ซื่อสัตย์สุจริต	มาตรา 281/2	-
จงใจแสดงข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญหรือ ปกปิดข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญที่ควรบอก ให้แจ้ง	มาตรา 281/10 และ มาตรา 312	มาตรา 148
ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือธุรกิจสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าโดยไม่ได้รับอนุญาต และเข้าข่ายเป็นการ ฉ้อโกงประชาชน	มาตรา 289 ประกอบกับ มาตรา 90	มาตรา 125 ประกอบกับ มาตรา 16